

स्तोत्राणि यस्मिन् क्रतौ सोऽयमुक्थ्यः । तादृशा एव परःसामाख्या अहर्विशेषाः सप्तदशस्तोमयुक्ता कर्त्तव्याः । यानि त्रीण्युक्थ्यस्तोत्राणि तानि पशुप्राप्तिहेतुत्वात् पशव एव । तस्मादुक्थ्यानुष्ठानं पशुप्राप्तये भवति ॥

उभयपार्श्ववर्त्तिभ्यः परःसामाख्येभ्योऽहर्विशेषेभ्यः पुरस्तादुपरिष्ठाच्च द्वे अहनी विधत्ते । “विश्वजिदभिजितावग्निष्टोमौ” इति । विश्वजिदाख्यो योऽयमेकाहः स उक्थ्येभ्यः पुरस्तात्कर्त्तव्यः । स च षष्ठे मासि सप्तविंशे दिने प्राप्नोति । अभिजिदाख्योपर एकाहः । स च परःसामभ्य उपरिष्ठात्कर्त्तव्यः । तथा सति विषुवत उपरितने मासि चतुर्थदिने प्राप्नोति । तावेतावग्निष्टोमौ द्वादश स्तोत्रयुक्तावेव कार्यौ ॥

अथ पूर्वोक्तान्यहानि प्रशंसति । “उक्थ्याः सप्तदशाः परःसामानः । ते सः सुता विराजमभिसम्पद्यन्ते । द्वे चर्चावतिरिच्येते । एकया गौरतिरिक्तः । एकयायुरूनः । सुवर्गो वै लोको ज्योतिः । ऊर्गिराट् [२] । सुवर्गमेव तेन लोकमभियजन्ति” इति । विषुवतः पुरस्तादुपरिष्ठाच्च सप्तदशस्तोमयुक्ताः परःसामाख्या अहर्विशेषा उक्थ्यरूपा ये पूर्वं विहिताः सन्ति । तेषु विद्यमानाः स्तोत्रविशेषा विराजं दशसङ्ख्या सम्पद्यन्ते । तत्प्रकारस्तु सामवेदविहितप्रकारेण गणयित्वा द्रष्टव्यः । ते च परःसामानः पूर्वस्मिन् पक्षे ज्योतिर्गौरायुरित्येवमनुक्रमेण कर्त्तव्याः । उत्तरस्मिन् पक्षे आयुर्गौर्ज्योतिरित्येवं व्युत्क्रमेण कर्त्तव्याः । तत्र तत्र सामवेदोक्तप्रकारेण